

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾

(2001/C 62 E/17)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2000) 689 τελικό — 1999/0154(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 26 Οκτωβρίου 2000)

(¹) ΕΕ C 376 E της 28.12.1999.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΟΣΗΣ

Αμετάβλητο

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61, σημείο γ),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) η Ένωση θέτει ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιούνης μέσα στον οποίο να εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων προκειμένου να δημιουργήσει σταδιακά έναν τέτοιο χώρο η Κοινότητα θεσπίζει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, τα οποία είναι απαραίτητα για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(2) οι διαφορές που παρατηρούνται στους εθνικούς κανόνες για τη δικαιοδοσία και την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων δυσχεραίνουν την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς· είναι απαραίτητες οι διατάξεις που επιτρέπουν την ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης των αρμοδιοτήτων στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και την απλούστευση των διατυπώσεων για την ταχεία και απλή αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων.

(3) το θέμα αυτό υπάγεται στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 65 της Συνθήκης·

(4) σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύνανται συνεπώς να επιτευχθούν μόνο σε κοινοτικό επίπεδο· ο παρών κανονισμός περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων αυτών και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για τον εν λόγω σκοπό·

(²) ΕΕ C 117 της 26.4.2000.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- (5) τα κράτη μέλη συνήψαν στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, στο πλαίσιο του άρθρου 293, τέταρτη περίπτωση, της συνθήκης ΕΚ, τη σύμβαση των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία, και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽³⁾ (εφεξής: η σύμβαση των Βρυξελλών): η σύμβαση αυτή η οποία αποτελεί μέρος του κοινοτικού κεκτημένου επεκτάθηκε σε όλα τα νέα κράτη μέλη: αποτέλεσε αντικείμενο εργασιών αναθεώρησης και το Συμβούλιο συμφώνησε με το περιεχόμενο του αναθεωρημένου κειμένου: πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια των αποτελεσμάτων που επιτεύχθηκαν στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης:
- (6) για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, είναι αναγκαίο και ενδεδειγμένο οι κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων να καθορίζονται από δεσμευτικό και άμεσα εφαρμοστέο κοινοτικό νομοθέτημα:
- (7) είναι σημαντικό να συμπεριληφθούν στο υλικό πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού τα ουσιώδη ζητήματα στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις: οι εξαιρέσεις από αυτό το πεδίο εφαρμογής πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο περιορισμένες:
- (8) οι δικαιοστικές διαφορές που καλύπτονται από τον κανονισμό πρέπει να παρουσιάζουν σύνδεσμο με το έδαφος των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό: οι κοινοί κανόνες επομένως πρέπει να εφαρμοζούνται όταν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη:
- (9) οι ενάγοντες που έχουν την κατοικία τους σε τρίτη χώρα μπορούν να υπάγονται στους κανόνες σύγκρουσης των αρμοδιοτήτων που ισχύουν στο έδαφος του κράτους όπου βρίσκεται το δικαστήριο που επελήφθη της υπόθεσης και οι εναγόμενοι, που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος που δεν δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό, πρέπει να συνεχίσουν να υπάγονται στη σύμβαση των Βρυξελλών: για τους σκοπούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των αποφάσεων, οι αποφάσεις που εκδίδονται βάσει των κανόνων αυτών πρέπει να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται στο έδαφος της Κοινότητας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό:
- (10) οι κανόνες της δικαιοδοσίας πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και πρέπει να διαρθρώνονται γύρω από την γενική δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου και η δωσιδικία αυτή πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επιδικό αντικείμενο ή η αυτονομία των μερών δικαιολογεί άλλο κριτήριο συνδέσμου: όταν πρόκειται για νομικά πρόσωπα η κατοικία πρέπει να καθορίζεται αυτόνομα ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις αρμοδιότητας:

⁽³⁾ Βλ. παγιωμένη μορφή της σύμβασης στην ΕΕ C 27 της 26.01.1998, σ. 1.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(11) το δικαστήριο της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικά δικαστήρια που θα επιτραπούν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για τη διευκόλυνση της χρηστής διαχείρισης της δικαιοσύνης;

(12) προκειμένου για συμβάσεις ασφάλισης, εργασίας και κατανάλωσης είναι σκόπιμο να προστατεύεται το πιο αδύναμο μέρος και να γίνεται εξαίρεση από το γενικό κανόνα δίνοντάς του τη δυνατότητα να προσφεύγει στις ενδειγμένες περιπτώσεις στο δικαστήριο του τόπου κατοικίας του.

(13) πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η συνεχής ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών επικοινωνίας κυρίως στον τομέα της κατανάλωσης: ειδικότερα η διάθεση στο εμπόριο αγαθών ή υπηρεσιών με ηλεκτρονικό μέσο προσβάσιμο σε κράτος μέλος αποτελεί δραστηριότητα που κατευθύνεται σ' αυτό το κράτος: όταν το κράτος αυτό είναι το κράτος κατοικίας του καταναλωτή, αυτός πρέπει να μπορεί να τύχει της προστασίας που του προσφέρεται από τον κανονισμό όταν συνάπτει από τον τόπο κατοικίας του σύμβαση κατανάλωσης με ηλεκτρονικό μέσο.

(14) η αυτονομία των μερών σε μία σύμβαση, εκτός από τις συμβάσεις εργασίας, ασφάλισης και κατανάλωσης, όσον αφορά την επιλογή του αρμοδιού δικαστηρίου πρέπει να καθίσταται σεβαστή: αντίθετα οι ρήτρες επιλογής δικαστηρίου σε συμβάσεις που φέρνουν σε επαφή τα μέρη με άνισο τρόπο πρέπει να ελέγχονται:

Διαγράφεται

(15) πρέπει να επέλθουν οι αναγκαίες μετατροπές στους βασικούς κανόνες που προβλέπονται από τον κανονισμό για να ληφθούν υπόψη οι διαδικαστικές ιδιαιτερότητες ορισμένων κρατών μελών: προς τον σκοπό αυτό είναι χρήσιμο να εισαχθούν στον κανονισμό ορισμένες διατάξεις που προβλέπονται στο πρωτόκολλο που προσαρτάται στη σύμβαση των Βρυξελλών.

Αμετάβλητο

(16) η αρμονική λειτουργία της δικαιοσύνης σε κοινοτικό επίπεδο απαιτεί την αποφυγή έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων σε δύο κράτη μέλη τα οποία είναι αρμόδια δυνάμει του κανονισμού: πρέπει να προβλεφθεί σαφής και αυτόματος μηχανισμός επιλυσης των περιπτώσεων εκκρεμοδικίας και συνάφειας και ότι λόγω των διαφοροποιήσεων στα κράτη μέλη ως προς την ημερομηνία κατά την οποία μία υπόθεση θεωρείται ότι «εκκρεμεί», πρέπει να καθοριστεί η ημερομηνία αυτή με αυτόνομο τρόπο.

(14a) όσον αφορά ειδικότερα τις ρήτρες επιλογής του δικαστηρίου στις συμβάσεις κατανάλωσης, το προβλεπόμενο σύστημα θα επανεξεταστεί μόλις τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη των μηχανισμών εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών, η οποία θα πρέπει να επιταχυνθεί:

Αμετάβλητο

(17) η αμοιβαία εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη εντός της Κοινότητας δικαιολογεί την πλήρη αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος, χωρίς να είναι απαραίτητη, εκτός από την περίπτωση της διένεξης, η προσφυγή σε καμία διαδικασία: το ίδιο ισχύει για τα γνήσια δημόσια έγγραφα τα οποία, όπως και οι αποφάσεις, αποτελούν έκφραση δημόσιας εξουσίας και έχουν κατά συνέπεια την ίδια αποδεικτική ισχύ.

(17) η αμοιβαία εμπιστοσύνη στη δικαιοσύνη εντός της Κοινότητας δικαιολογεί την πλήρη αναγνώριση των αποφάσεων που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος, χωρίς να είναι απαραίτητη, εκτός από την περίπτωση της διένεξης, η προσφυγή σε καμία διαδικασία: το ίδιο ισχύει για τα γνήσια δημόσια έγγραφα τα οποία, όπως και οι αποφάσεις, αποτελούν έκφραση δημόσιας εξουσίας και έχουν κατά συνέπεια την ίδια αποδεικτική ισχύ.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(18) η προαναφερόμενη αμοιβαία εμπιστοσύνη δικαιολογεί την αποτελεσματικότητα και ταχύτητα της διαδικασίας που αποβλέπει στην εκτέλεση σε κράτος μέλος απόφασης σε άλλο κράτος μέλος· για το σκοπό αυτό μια απόφαση πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή κατά τρόπο σχεδόν αυτόματο, μετά από απλό τυπικό έλεγχο των υποβαλλομένων εγγράφων, χωρίς να είναι δυνατό να προβληθεί αυτοδίκαια ένας από τους λόγους μη εκτέλεσης που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

(18) η προαναφερόμενη αμοιβαία εμπιστοσύνη δικαιολογεί την αποτελεσματικότητα και ταχύτητα της διαδικασίας που αποβλέπει στην εκτέλεση σε κράτος μέλος απόφασης ή δημόσιου εγγράφου που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος· για το σκοπό αυτό μια απόφαση πρέπει να κηρύσσεται εκτελεστή κατά τρόπο σχεδόν αυτόματο, μετά από απλό τυπικό έλεγχο των υποβαλλομένων εγγράφων, χωρίς να είναι δυνατό να προβληθεί αυτοδίκαια ένας από τους λόγους μη εκτέλεσης που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό.

(19) ο σεβασμός των δικαιωμάτων της υπεράσπισης επιβάλλει ωστόσο τη δυνατότητα του εναγμένου να ασκεί, ενδεχομένως ένδικα μέσα, που εξετάζονται κατ' αντιδικία, κατά της εκδοθείσας απόφασης, εάν αυτός εκτιμά ότι στοιχειοθετείται ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης· πρέπει επίσης να αναγνωρίζεται στον αυτούντα η δυνατότητα άσκησης ενδίκων μέσων σε περίπτωση που απορρίπτεται η αίτηση του για να κηρυχθεί μια απόφαση εκτελεστή·

Αμετάβλητο

(20) πρέπει να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της σύμβασης των Βρυξελών και του παρόντος κανονισμού και ότι για αυτό το σκοπό πρέπει να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις· η ίδια συνέχεια πρέπει να εφαρμοσθεί όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων της σύμβασης των Βρυξελών από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το πρωτόκολλο του 1971⁽⁴⁾ πρέπει να εξακολουθήσει να εφαρμόζεται στις ήδη εκκρεμούσες διαδικασίες κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού·

(21) σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 των πρωτοκόλλων για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και την Ιρλανδίας και για τη θέση της Δανίας⁽⁵⁾, τα κράτη αυτά δεν συμμετέχουν στην έκδοση του παρόντος κανονισμού· κατά συνέπεια ο παρών κανονισμός δεν δεσμεύει ούτε το Ηνωμένο Βασίλειο, ούτε την Ιρλανδία, ούτε τη Δανία και δεν εφαρμόζεται ως προς αυτά τα κράτη·

(22) ενόψει της διατήρησης της ισχύος της σύμβασης των Βρυξελών στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό και αυτών που δεν δεσμεύονται, είναι σημαντικό να θεσπιστούν σαφείς κανόνες για τη σχέση μεταξύ του κανονισμού και της σύμβασης των Βρυξελών·

(23) η ίδια μέριμνα για τη συνοχή επιβάλλει ο παρών κανονισμός να μην θίγει τους κανόνες για τη δικαιοδοσία και των αναγνώριση των αποφάσεων, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε κοινοτικά κείμενα·

⁽⁴⁾ Βλ. παγιωμένη μορφή της σύμβασης στην ΕΕ C 27 της 26.1.1998, σ. 1 και 28.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 340 της 10.11.1997, σ. 99 και 101.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- (24) η τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη δικαιολογεί το γεγονός ότι ο κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη και οι οποίες αφορούν ειδικά θέματα.
- (25) το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή πρέπει να εξετάσει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προκειμένου, ενδεχομένως, να προτείνει τις αναγκαίες τροποποιήσεις.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

1. η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις,
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες,
3. η κοινωνική ασφάλιση,
4. η διαιτησία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II
ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1
Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ημεδαπούς.

Η έδρα εταιρείας ή νομικού προσώπου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 57.

Ο όρος «κράτος μέλος» σημαίνει, εκτός αν άλλως ορίζεται, το κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

'Αρθρο 3

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7.

Δεν εφαρμόζονται σε βάρος τους ιδίως οι εθνικοί κανόνες δικαιοδοσίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I.

'Αρθρο 4

Αν ο εναγόμενος έχει κατοικία σε τρίτη χώρα, η διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε κράτος μέλος ρυθμίζεται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, με την επιφύλαξη των άρθρων 22 και 23.

Κατά του εναγομένου αυτού, κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιδιαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ημεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας, και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο παράρτημα I.

Αν ο εναγόμενος έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους που δεν δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό, η διεθνής δικαιοδοσία διέπεται από τη σύμβαση των Βρυξελλών, με την ισχύουσα σε αυτό το κράτος μέλος μορφή της.

Τμήμα 2

Ειδικές δικαιοδοσίες

'Αρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:

1. α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή πρέπει να εκπληρωθεί η επίδικη παροχή,

β) εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

- εφόσον πρόκειται για πώληση εμπορευμάτων ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παρόδοση των εμπορευμάτων,

- εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών,

γ) το στοιχείο (α) εφαρμόζεται, εφόσον δεν εφαρμόζεται το στοιχείο (β).

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή την συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για αγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικά με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου το οποίο κατά το δίκαιο του κατά τόπου αρμοδίου δικαστή έχει διεδνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν η διεδνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων,

3. ως προς ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός,

4. σε περιπτώσεις αγωγής αποζημίωσης ή αγωγής αποκατάστασης της προτέρας κατάστασης που θεμελιώνεται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου ασκείται η ποινική διώξη, κατά το μέτρο που σύμφωνα με το δίκαιο του το δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής αγωγής.

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εδνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος και διώκονται για αδικημα εξ αμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναδέσουν την υπεράσπισή τους σε αρμόδια για το έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως. Το δικαστήριο μπορεί ωστόσο να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μη εμφάνισης, η απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής αγωγής, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί, μπορεί να μην αναγνωρισθεί ή να μην εκτελεσθεί στα άλλα κράτη μέλη.

5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους,

- 5a. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου, είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου το trust έχει την έδρα του,

6. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την αρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου το εν λόγω φορτίο ή ο αντίστοιχος ναύλος:

- a) έχει κατασχεθεί για να εξασφαλισθεί η πληρωμή αυτή,
ή

Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- β) θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί για το σκοπό αυτό, αλλά παρασχέθηκε εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια,

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται μόνον εφόσον προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι ο εναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου, ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τον χρόνο της εν λόγω αρωγής ή διάσωσης.

'Αρθρο 6

Ο εναγόμενος που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός εξ' αυτών, εφόσον υπάρχει τόσο στενή συνάφεια μεταξύ των αγωγών ώστε να ενδείκνυται να συνεκδικασθούν και να κριθούν συγχρόνως, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης ασυμβίβαστων αποφάσεων που θα μπορούσαν να προκύψουν από την χωριστή εκδίκασή τους,
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν να απομακρύνουν τον εγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από το δικαστήριο που θα είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωσή τους,

Δεν γίνεται επίκληση της διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο ούτε στη Γερμανία, ούτε στην Αυστρία. Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων:

- της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 68 και 72 έως 74 της γερμανικής Zivilprozessordnung σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,
 - της δημοκρατίας της Αυστρίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 της αυστριακής Zivilprozessordnung σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.
3. αν πρόκειται για ανταγωγή που απορρέει από την ίδια σύμβαση ή τα ίδια πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η κύρια αγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι εκκρεμής η αγωγή αυτή,
 4. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, εάν η αγωγή μπορεί να ενωθεί με αγωγή κατά του ιδίου εναγομένου σε διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτου, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

'Αρθρο 7

Όταν, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία για να κρίνει αγωγές αστικής ευθύνης που απορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, το δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που το υποκαθιστά, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο αυτού του κράτους μέλους, εκδικάζει και τις αγωγές σχετικά με τον περιορισμό αυτής της ευθύνης.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις ασφαλίσεων

'Αρθρο 8

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από το παρόν τμήμα, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5, σημείο 5.

'Αρθρο 9

Ο ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί:

1. ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του, ή
2. σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον την αγωγή έχει ασκήσει ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ο ασφαλισμένος ή ο δικαιούχος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο ενάγων έχει την κατοικία του, ή
3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους, στο οποίο έχει εναχθεί ο κύριος ασφαλιστής.

Όταν ο ασφαλιστής δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

'Αρθρο 10

Ο ασφαλιστής μπορεί, να εναχθεί ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός, αν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Το ίδιο ισχύει αν με το ίδιο ασφαλιστήριο ασφαλίζονται από κοινού ακίνητα και κινητά που έχουν υποστεί ζημιά από την ίδια ζημιογόνο αιτία.

'Αρθρο 11

Σε υποθέσεις ασφάλισης αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου που έχει επιληφθεί της αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, αν το δίκαιο του δικαστηρίου το επιτρέπει.

Οι διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 10 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας αγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον η ευθεία αγωγή επιτρέπεται.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Αν το δίκαιο που διέπει την ευθεία αγωγή προβλέπει τη δυνατότητα να στρέφεται κανείς κατά του αντισυμβαλλόμενου του ασφαλιστή ή κατά του ασφαλισμένου, το δικαστήριο που επελήφθη της υποθέσεως δυνάμει του δευτέρου εδαφίου έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Η επίκληση της διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο παρόν άρθρο δεν μπορεί να γίνει ούτε στη Γερμανία ούτε στην Αυστρία. Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων:

- της Γερμανίας, κατ' εφαρμογή των άρθρων 68 και 72, 73 και 74 του γερμανικού Zivilprozessordnung σχετικά με την ανακοίνωση δίκης,
- της Αυστρίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 του αυστριακού Zivilprozessordnung σχετικά με την ανακοίνωση δίκης.

'Αρθρο 12

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 11, τρίτο εδάφιο, η αγωγή του ασφαλιστή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, ανεξάρτητα αν είναι αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εικρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

'Αρθρο 13

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς,
2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τον ασφαλισμένο ή τον δικαιούχο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα,
3. οι οποίες συνάπτονται μεταξύ ασφαλιστού και αντισυμβαλλόμενου που έχουν κατά το χρόνο σύναψης της συμβάσεως κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο κράτος μέλος, και έχουν ως αποτέλεσμα να απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, ακόμα και αν το ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην αλλοδαπή, εκτός αν το δίκαιο του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες,
4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο που δεν έχει κατοικία σε κράτος μέλος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση ακινήτου που κείται σε κάποιο κράτος μέλος, ή

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

5. που αφορούν ασφαλιστική σύμβαση, εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τους αναφερόμενους στο άρθρο 14 κινδύνους.

'Άρθρο 14

Οι αναφερόμενοι στο άρθρο 13, σημείο 5 κίνδυνοι είναι οι «μεγάλοι κίνδυνοι» κατά την έννοια του άρθρου 5, στοιχείο δ) της οδηγίας 73/239/EOK του Συμβουλίου⁽¹⁾ καθώς και κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται με έναν μεγάλο κίνδυνο.

Τμήμα 4

Δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

'Άρθρο 15

Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου που τις καταρτίζει, του καταναλωτή, η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 5, σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσωμάτων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσωμάτων κινητών, ή
3. σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν η σύμβαση καταρτίσθηκε με πρόσωπο, το οποίο ασκεί εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητες στο έδαφος του κράτους μέλους κατοικίας του καταναλωτή ή το οποίο κατευθύνει με οποιοδήποτε μέσον τέτοιου είδους δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος ή σε διάφορα κράτη, συμπεριλαμβανομένου του εν λόγω κράτους μέλους και η σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο των εν λόγω δραστηριοτήτων.

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά διαδέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή εγκατάσταση σε κράτος μέλος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς πληγών συμβάσεων, στο συνολικό τίμημα των οποίων περιλαμβάνεται ο συνδυασμός δαπανών ταξιδιού και καταλύματος.

'Άρθρο 16

Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να αισκηθεί είτε ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του τόπου κατοικίας του καταναλωτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να ασκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Το πρώτο και δεύτερο εδάφιο δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι εκκρεμής η κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

'Αρθρο 17

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς,
ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα,
ή
3. οι οποίες έχουν συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, στο ίδιο κράτος μέλος και με τις οποίες απονέμεται διεθνής δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους, εκτός αν το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας

'Αρθρο 18

Ως προς διαφορές εξ ατομικών συμβάσεων εργασίας η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5, σημείο 5.

Όταν εργαζόμενος συνάπτει ατομική σύμβαση εργασίας με εργοδότη ο οποίος δεν έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος, αλλά διαδέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε κράτος μέλος, τότε ο εργοδότης θεωρείται για διαφορές σχετικές με τις εργασίες του υποκαταστήματος, πρακτορείου ή άλλης εγκατάστασης ότι έχει την κατοικία του σ' αυτό το κράτος μέλος.

'Αρθρο 19

Εργοδότης που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να εναχθεί:

1. ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου έχει την κατοικία του, ή

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. σε άλλο κράτος μέλος:

- α) ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του ή του δικαστηρίου του τελευταίου τόπου όπου συνήθως εκτελούσε την εργασία του, ή
- β) αν ο εργαζόμενος δεν εκτελεί ή δεν εκτελούσε συνήθως την εργασία του στην ίδια πάντα χώρα, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου είναι ή ήταν εγκατεστημένη η επιχείρηση που τον προσέλαβε.

'Αρθρο 20

Ο εργοδότης μπορεί να ασκήσει αγωγή μόνο ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου ο εργαζόμενος έχει την κατοικία του.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δεν θίγουν το δικαίωμα κατάθεσης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί η κύρια αγωγή, σύμφωνα με το παρόν τμήμα.

'Αρθρο 21

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνον με συμφωνίες μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή που επιτρέπουν στον εργαζόμενο να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Τμήμα 6

Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

'Αρθρο 22

Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν:

1. σε υποδέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου.

Πάντως, σε υποδέσεις μισθώσεων ακινήτων που συνάπτονται για προσωρινή ιδιωτική χρήση μέγιστης διάρκειας έξι συνεχών μηνών, έχουν επίσης διεθνή δικαιοδοσία και τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει κατοικία ο εναγόμενος, εφόσον ο μισθωτής είναι φυσικό πρόσωπο και ο ιδιοκτήτης και ο μισθωτής έχουν κατοικία στο ίδιο κράτος μέλος.

2. Σε θέματα κύρους, ακυρότητας ή λύσης εταιρειών ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος κράτους μέλους, ή αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους αυτού. Προκειμένου να καθορισθεί η έδρα το δικαστήριο εφαρμόζει τους ιδιωτικού διεθνούς δικαίου κανόνες του.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

3. Σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλια αυτά.
4. Σε θέματα καταχώρισης ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου η κατάθεση ή η καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε, ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με κοινοτικό μέσο ή με διεθνή σύμβαση.

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, σε θέματα καταχώρισης ή κύρους του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που χορηγείται για το κράτος αυτό.

5. Σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσης αποφάσεων, τα δικαστήρια του κράτους μέλους του τόπου εκτέλεσης.

Τμήμα 7

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 23

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια κράτους μέλους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Αυτή η δικαιοδοσία είναι αποκλειστική εκτός αν τα μέρη συμφώνησαν άλλως.

Αυτή συμφωνία περί καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας καταρτίζεται:

- α) είτε εγγράφως είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση,
- β) είτε υπό τύπο ανταποκρινόμενο στην πρακτική που έχουν καθιερώσει οι συμβαλλόμενοι στις μεταξύ τους σχέσεις,
- γ) είτε, στο διεθνές εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες τις οποίες τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν και οι οποίες είναι ευρέως γνωστές σ' αυτού του είδους την εμπορική δραστηριότητα και τηρούνται τακτικά από τους συμβαλλόμενους σε συμβάσεις, του είδους για το οποίο πρόκειται, στη συγκεκριμένη εμπορική δραστηριότητα.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Κάθε διαβίβαση δια της ηλεκτρονικής οδού που επιτρέπει μεταγενέστερη πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας λογίζεται ότι έχει καταρτισθεί «γραπτώς».

Όταν μια συμφωνία περί καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους, τα δικαστήρια των άλλων κρατών μελών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Το δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους, στα οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία η συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς αγωγές κατά του idρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για οχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 13 και 17 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείονται, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 13 και 17 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείονται, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

'Άρθρο 24

Αμετάβλητο

Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κράτους μέλους ενώπιον του οποίου ο εναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την αμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας, ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22.

Τμήμα 8

'Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδέκτου

'Άρθρο 25

Το δικαστήριο κράτους μέλους που επιλαμβάνεται κύριας διαφοράς για την οποία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 22, κηρύσσει εαυτό αυτεπάγγελτα αναρμόδιο.

'Άρθρο 26

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο κηρύσσει αυτεπάγγελτα εαυτό αναρμόδιο, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους του παρόντος κανονισμού.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Ο δικαστής υποχρεούται να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

Οι εθνικές διατάξεις που μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία ... του Συμβουλίου [για την εντός των κρατών μελών επίδοση και κοινοποίηση δικαστικών και εξώδικων πράξεων, στο πλαίσιο αστικών και εμπορικών υποθέσεων], εφαρμόζονται αντί για το δεύτερο εδάφιο, αν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές.

Μέχρι την έναρξη ισχύος των εθνικών διατάξεων που μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο, εφαρμόζονται οι διατάξεις της σύμβασης της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην αλλοδαπή δικαστικών και εξώδικων εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έπρεπε να διαβιβασθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αυτή.

Τμήμα 9

Εκκρεμοδικία και συνάφεια

'Αρθρο 27

Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο πηγάζουσες από την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκιων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων κρατών μελών, το δικαστήριο που επελήφθη δεύτερο της υποθέσεως, αναστέλλει αυτεπάγγελτα την εκδίκαση μέχρις ότου καθοριστεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

Όταν καθοριστεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, το δεύτερο επιληφθέν δικαστήριο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο υπέρ του πρώτου δικαστηρίου.

'Αρθρο 28

Όταν συναφείς αγωγές εκκρεμούν ενώπιον δικαστηρίων διάφορων κρατών μελών, το δεύτερο επιληφθέν δικαστήριο, δύναται να αναστείλει την εκδίκαση.

Όταν οι αγωγές αυτές εκκρεμούν σε πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας, το δεύτερο επιληφθέν δικαστήριο δύναται επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο, υπό την προϋπόθεση ότι το πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές και ότι το δίκαιο του επιτρέπει την ένωσή τους.

Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθεί η έκδοση ασυμβίβαστων μεταξύ τους αποφάσεων αν τυχόν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

'Αρθρο 29

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, η διαπίστωση της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο επιληφθεί.

'Αρθρο 30

Για τους σκοπούς του παρόντος Τμήματος, ένα δικαστήριο λογίζεται ως επιληφθέν

1. από την κατάθεση στο δικαστήριο του εισαγωγικού εγγράφου της δίκης ή άλλου ισοδύναμου εγγράφου, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κοινοποίηση ή την επίδοση του εγγράφου στον εναγόμενο, ή
2. εάν το έγγραφο πρέπει να κοινοποιηθεί ή να επιδοθεί να προτού κατατεθεί στο δικαστήριο, μόλις παραληφθεί από την αρχή που είναι υπεύθυνη για την κοινοποίηση ή την επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενάγων δεν παρέλειψε στη συνέχεια να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για την κατάθεση του εγγράφου στο δικαστήριο.

Τμήμα 10

Ασφαλιστικά μέτρα

'Αρθρο 31

Τα ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από το δίκαιο κράτους μέλους μπορούν να ζητηθούν από τις δικαιοτικές αρχές του κράτους αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει, δυνάμει του παρόντος κανονισμού, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

'Αρθρο 32

Ως απόφαση, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοείται κάθισμα απόφασης εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους μέλους, οποιαδήποτε και αν είναι η ονομασία της, όπως απόφαση, διαταγή, διαταγή προς εκτέλεση, καθώς και ο καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τον γραμματέα.

Στη Σουηδία, στις συνοπτικές διαδικασίες διαταγών πληρωμής (betalingsföreläggande) και αρωγής (handräckning), οι όροι «δικαστής», «δικαστήριο» και «δικαιοδοσία» περιλαμβάνουν τη σουηδική δημόσια υπηρεσία αναγκαστικής είσπραξης (kronofogdemyndighet).

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Τμήμα 1

Αναγνώριση

'Αρθρο 33

Απόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του παρόντος κεφαλαίου, να διαπιστωθεί αναγνώριση της απόφασης.

Αν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία για να αποφανθεί για την ύπαρξη ενός από τους λόγους μη αναγνώρισης που προβλέπονται στα άρθρα 41 και 42.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

'Αρθρο 34

Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε κράτος μέλος εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

'Αρθρο 35

Η αίτηση υποβάλλεται στο αρμόδιο δικαστήριο, ή αρμόδια αρχή των οποίων ο κατάλογος σημειώνεται στο παράρτημα II.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο εκτέλεσης.

'Αρθρο 36

Αμετάβλητο

Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Ο αιτών οφείλει να προβεί σε επιλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου ή της αρμόδιας αρχής στην οποία απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν προβλέπει την επιλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίκλητο.

Το δεύτερο εδάφιο δεν εφαρμόζεται, αν η αρμόδια αρχή είναι διοικητική αρχή.

Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 50.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

'Αρθρο 37

Η απόφαση κηρύσσεται εκτελεστή ευθύς ως ολοκληρωθούν οι διατυπώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 50 χωρίς έλεγχο των λόγων μη εκτέλεσης, που αναφέρονται στα άρθρα 41 και 42. Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν δύναται στο στάδιο αυτό της διαδικασίας, να καταθέσει προτάσεις.

'Αρθρο 38

Η απόφαση επί της αιτήσεως για την κήρυξη της εκτελεστότητας γνωστοποιείται πάραυτα στον αιτούντα κατά τη διαδικασία που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Η κήρυξη της εκτελεστότητας επιδίδεται ή κοινοποιείται στο διάδικο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, μαζί με την απόφαση, εφόσον αυτή δεν έχει ήδη επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον εν λόγω διάδικο.

'Αρθρο 39

Κατά της αποφάσεως που εκδίδεται επί της αίτησης για την κήρυξη της εκτελεστότητας μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο και από τους δύο διαδίκους.

Το ένδικο μέσο ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που αναφέρεται στο παράρτημα III.

Το ένδικο μέσο εκδικάζεται σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία της αμφισβήτουμενης δικαιοδοσίας.

Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ερημοδικήσει ενώπιον του δικαστηρίου που επλαμβάνεται του ενδίκου μέσου, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 26 ακόμα και αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος κάποιου από τα κράτη μέλη.

Το ένδικο μέσο κατά της κήρυξης εκτελεστότητας ασκείται εντός μηνός από την επίδοσή ή την κοινοποίησή της. Αν ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο κηρύχθηκε η εκτελεστότητα, η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου είναι δύο μήνες από την ημέρα που έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω απόστασης.

'Αρθρο 40

Κατά της απόφασης επί ενδίκου μέσου μπορεί να ασκηθεί μόνο το ένδικο μέσο που αναφέρεται στο παράρτημα IV.

'Αρθρο 41

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκήθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 39 ή του άρθρου 40 αποφασίζει αμελλητί. Απορίπτει ή ανακαλεί την κήρυξη της εκτελεστότητας:

1. αν η κήρυξη της εκτελεστότητας αντίκειται προφανώς στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτέλεσης,

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει κοινοποιηθεί ή επιδοθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός εάν ο εναγόμενος παρέλειψε να ασκήσει ένδικο μέσο κατά της απόφασης ενώ μπορούσε να το πράξει,
3. αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ιδίων διαδικών στο κράτος μέλος εκτέλεσης,
4. αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ιδίων διαδικών σε δίκη με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια ατία σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον η προγενέστερη αυτή απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

Σε καμία περίπτωση η απόφαση του κράτους μέλους προέλευσης δεν γίνεται αντικείμενο αναθεώρησης επί της ουσίας.

'Αρθρο 42

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο που προβλέπεται στο άρθρο 39 ή στο άρθρο 40 αρνείται ή ανακαλεί την κήρυξη της εκτελεστότητας αν οι διατάξεις των κεφαλαίων 3, 4 και 6 του κεφαλαίου II έχουν παραβιασθεί.

Κατά τον έλεγχο της διεθνούς δικαιοδοσίας βάσει του πρώτου εδαφίου, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους μέλους προέλευσης έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρώτου εδαφίου δεν ερευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους μέλους προέλευσης· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν επηρεάζονται από τη δημόσια τάξη που αναφέρεται στο άρθρο 41, σημείο 1.

'Αρθρο 43

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται το ένδικο μέσο σύμφωνα με το άρθρο 39 ή το άρθρο 40, μπορεί, με αίτηση του διαδικού κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να αναστείλει τη διαδικασία αν κατά της αλλοδαπής απόφασης έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προέλευσης τακτικό ένδικο μέσο, ή αν η προθεσμία για την άσκησή του δεν έχει ακόμα εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

Το δικαστήριο αυτό μπορεί, επίσης, να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγύησης, την οποία και καθορίζει.

'Αρθρο 44

Όταν μια απόφαση πρέπει να κηρυχθεί εκτελεστή κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ο αιτών δύναται να ζητήσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων συμπεριλαμβανομένων των συντηρητικών μέτρων σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης χωρίς να απαιτείται η εν λόγω απόφαση να έχει κηρυχθεί εκτελεστή κατά την έννοια του άρθρου 37.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Η κήρυξη της εκτελεστότητας εμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψης ασφαλιστικών μέτρων.

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας ασκήσεως ενδίκου μέσου που προβλέπεται στο άρθρο 39, πέμπτο εδάφιο, κατά της κήρυξης της εκτελεστότητας και έως ότου εκδοθεί απόφαση επί του ενδίκου μέσου, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

'Αρθρο 45

Όταν η απόφαση του κράτους μέλους προέλευσης έκρινε επί περισσοτέρων αιτημάτων της αγωγής και η κήρυξη της εκτελεστικότητας δεν δύναται να καλύψει το σύνολό τους το αρμόδιο δικαστήριο ή αρχή κηρύσσει την εκτελεστότητα ως προς ένα περισσότερα κεφάλαια της απόφασης.

Είναι δυνατό να ζητηθεί κήρυξη εκτελεστότητας ως προς ορισμένα μόνο κεφάλαια μιας απόφασης.

'Αρθρο 46

Οι αλλοδαπές αποφάσεις που επιδικάζουν χρηματικό ποσό κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος μέλος εκτέλεσης μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης.

'Αρθρο 47

Οι αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά το ευεργέτημα της πενίας στο κράτος προέλευσης, απολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο παρόν τμήμα την ευμενέστερη μεταχείριση που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης όσον αφορά το ευεργέτημα της πενίας.

'Αρθρο 48

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση απόφασης η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, δεν μπορεί να επιβληθεί η καταβολή καμιάς εγγύησης ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από ανεξάρτητα με τον χαρακτηρισμό τους, είτε με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός, είτε επειδή δεν κατοικεί ή δεν διαμένει συνήθως στο κράτος μέλος εκτέλεσης.

'Αρθρο 49

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος ανάλογα με την αξία της διαφοράς δεν επιβάλλεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης κατά τη διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Τμήμα 3

Κοινές διάταξεις

'Αρθρο 50

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση αποφάσεως ή ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας μιας απόφασης προσκομίζει αντίγραφο της απόφασης αυτής, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.

Ο διάδικος που ζητεί την κήρυξη της εκτελεστότητας οφείλει επί- σης να προσκομίσει τη βεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 51, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 52.

'Αρθρο 51

Το δικαστήριο ή η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους έκδοσης της απόφασης εκδίδει, μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαιώση κάνοντας χρήση του εντύπου υποδείγματος που παρατίθεται στο παράρτημα V.

'Αρθρο 52

Εάν η βεβαίωση, που αναφέρεται στο άρθρο 51, δεν προσαχθεί, το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρχή μπορούν να τάξουν προθεσμία για την προσαγωγή της, είτε να δεχθούν ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνουν ότι έχουν επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξουν τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

Το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρχή μπορούν να ζητήσουν την προσαγωγή μεταφράσεων των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα κράτη μέλη, έχει αυτή την εξουσία.

'Αρθρο 53

Καμία επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 50, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το δικαστικό πληρεξούσιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

'Αρθρο 54

Τα γνήσια δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί σε κράτος μέλος αναγνωρίζονται αυτοδικαία στα άλλα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται καμία διαδικασία.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Σε περίπτωση αμφισβήτησης, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του κεφαλαίου 3, να διαπιστωθεί ότι το γνήσιο δημόσιο έγγραφο πρέπει να αναγνωριστεί.

Αν η επίκληση της αναγνώρισης γίνεται παρεμπιπόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία για να αποφανθεί επί του θέματος.

Τα γνήσια δημόσια έγγραφα, που έχουν συνταχθεί και είναι εκτελεστά σε κράτος μέλος περιβάλλονται, μετά από αίτηση, τον εκτελεστήριο τύπο σε άλλο κράτος μέλος κατά τη διαδικασία των άρθρων 34 έως 49.

Το δικαστήριο στο οποίο κατατέθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει των άρθρων 39 ή 40 δύναται να απορρίψει ή να ανακαλέσει κήρυξη εκτελεστότητας μόνον αν η εκτέλεση του δημοσίου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Το προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος μέλος προέλευσης.

Οι διατάξεις του τμήματος 3 του κεφαλαίου III εφαρμόζονται, εφόσον συντρέχει, περίπτωση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο έχει εκδοθεί ή καταχωρηθεί δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση κάνοντας χρήση του εντύπου υποδείγματος που παρατίθεται στο παράρτημα VI.

'Άρθρο 55

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης, και είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος προέλευσης, είναι εκτελεστοί και στο κράτος μέλος εκτέλεσης με τους ίδιους όρους όπως και τα δημόσια έγγραφα. Το αρμόδιο δικαστήριο ή η αρχή κράτους μέλους στο οποίο καταρτίζεται δικαστικός συμβιβασμός ενώπιον δικαστή εκδίδουν κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου διαδίκου βεβαίωση σύμφωνα με το έντυπο υπόδειγμα που παρατίθεται στο παράρτημα V.

Θεωρούνται επίσης ως δημόσια έγγραφα κατά την έννοια του άρθρου 54 πρώτο εδάφιο, οι συμφωνίες περί υποχρέωσης διατροφής οι οποίες συνάπτονται ενώπιον διοικητικών αρχών ή επικυρώνονται από αυτές.

Το δικαστήριο στο οποίο κατατέθηκε το ένδικο μέσο δυνάμει των άρθρων 39 ή 40 δύναται να απορρίψει ή να ανακαλέσει κήρυξη αναγνώρισης ή εκτελεστότητας μόνον αν η αναγνώριση ή η εκτέλεση του δημοσίου εγγράφου αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Αμετάβλητο

Η αρμόδια αρχή ή ο αρμόδιος συμβολαιογράφος του κράτους μέλους στο οποίο έχει εκδοθεί ή καταχωρηθεί δημόσιο έγγραφο εκδίδει, κατόπιν αίτησης κάθε ενδιαφερομένου διαδίκου, βεβαίωση κάνοντας χρήση του εντύπου υποδείγματος που παρατίθεται στο παράρτημα VI.

Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρο 56

Για να καθορίσει αν διάδικος έχει την κατοικία του στο έδαφος κράτους μέλους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει το εσωτερικό του δίκαιο. Σε περίπτωση που ο διάδικος δεν έχει κατοικία στο κράτος μέλος όπου έχει ασκηθεί η αγωγή, το δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σε άλλο κράτος μέλος, εφαρμόζει το δίκαιο του άλλου κράτους μέλους.

'Αρθρο 57

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, εταιρεία ή άλλο νομικό πρόσωπο έχει την κατοικία της στον τόπο στον οποίο έχει την καταστατική της έδρα, ή την κεντρική της διοίκηση, ή την κύρια εγκατάστασή της.

Για να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει ασκηθεί η αγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του διεθνούς ιδιωτικού δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Αμετάβλητο

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Αρθρο 58

Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται καθώς και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του.

Αποφάσεις, πάντως, που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III, αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι ή με τις διατάξεις του κεφαλαίου II ή με τη σύμβαση των Βρυξελλών ή με σύμβαση που, κατά την ημερομηνία άσκησης της αγωγής, ισχυει μεταξύ του κράτους προέλευσης και του κράτους αναγνώρισης ή εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΆΛΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

'Αρθρο 59

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την εφαρμογή των διατάξεων οι οποίες περιλαμβάνονται στις κοινοτικές ή στις εθνικές νομοθεσίες που εναρμονίσθηκαν κατ' εφαρμογή των πράξεων αυτών και οι οποίες σε ειδικά θέματα, διέπουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

'Αρθρο 60

Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά μεταξύ των κρατών μελών τις διατάξεις της σύμβασης των Βρυξελλών του 1968.

Ωστόσο, η σύμβαση των Βρυξελλών εφαρμόζεται εν πάσῃ περιπτώσει:

1. όταν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους που δεν δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό, ή όταν τα άρθρα 16 και 17 της σύμβασης των Βρυξελλών παραχωρούν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια αυτού του κράτους μέλους,
2. σε θέματα εκκρεμοδικίας και συνάφειας όπως προβλέπονται από τα άρθρα 21 και 22 της σύμβασης των Βρυξελλών, όταν οι αγωγές ασκούνται σε κράτος μέλος που δεν δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό και σε κράτος μέλος που δεσμεύεται από τον παρόντα κανονισμό.

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε κράτος μέλος που δεσμεύεται ή όχι από τον παρόντα κανονισμό από δικαστήριο κατά την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει της σύμβασης των Βρυξελλών αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα κράτη μέλη που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με το κεφάλαιο III του παρόντος κανονισμού.

'Αρθρο 61

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 58, δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 62, και του άρθρου 63 ο παρών κανονισμός αντικαθίστα τις ακόλουθες συμβάσεις και την ακόλουθη συνθήκη:

- τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας για τη διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 8 Ιουλίου 1899,
- τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και των Κάτω Χωρών για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση καθώς και για την ισχύ και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 28 Μαρτίου 1925,
- τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 3 Ιουνίου 1930,
- τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 9 Μαρτίου 1936,
- τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων επί υποχρεώσεων διατροφής, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 25 Οκτωβρίου 1957,

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και του Βελγίου για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόνη στις 30 Ιουνίου 1958,
- τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Ιταλίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 17 Απριλίου 1959,
- τη σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 6 Ιουνίου 1959,
- τη σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 16 Ιουνίου 1959,
- τη σύμβαση μεταξύ της Ελλάδας και της Γερμανίας, για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961,
- η σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Ιταλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 6 Απριλίου 1962,
- τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων εκτελεστών τίτλων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 30 Αυγούστου 1962,
- τη σύμβαση μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Αυστρίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 6 Φεβρουαρίου 1963,
- τη σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 15 Ιουλίου 1966,
- τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γαλλίας για την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών και διαιτητικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 28 Μαΐου 1969,

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- τη σύμβαση μεταξύ του Λουξεμβούργου και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων και των δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 29 Ιουλίου 1971,
- τη σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, των δικαστικών συμβιβασμών και των συμβολαιογραφικών πράξεων που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 16 Νοεμβρίου 1971,
- τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Ιταλίας για τη δικαστική συνδρομή και την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Μαδρίτη στις 22 Μαΐου 1973,
- τη σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας, της Ισλανδίας, της Νορβηγίας, της Σουηδίας και της Δανίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Κοπεγχάγη στις 11 Οκτωβρίου 1977,
- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Σουηδίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Στοκχόλμη στις 16 Σεπτεμβρίου 1982,
- τη σύμβαση μεταξύ της Ισπανίας και της Γερμανίας για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, δικαστικών συμβιβασμών και εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόνη στις 14 Νοεμβρίου 1983,
- τη σύμβαση μεταξύ της Αυστρίας και της Ισπανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, των δικαστικών συμβιβασμών και των εκτελεστών δημοσίων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Φεβρουαρίου 1984,
- τη σύμβαση μεταξύ της Φινλανδίας και της Αυστρίας για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βιέννη στις 17 Νοεμβρίου 1986,
- τη συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διενήγματος δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

'Αρθρο 62

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 61 εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται.

Εξακολουθούν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και τα έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

'Αρθρο 63

Ο παρόν κανονισμός δεν θίγει τις συμβάσεις στις οποίες τα κράτη μέλη είναι μέρη και οι οποίες σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων. Οι συμβάσεις αυτές είναι οι ακόλουθες:

— Σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (Σύμβαση για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στο Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973),

— Σύμβαση της Βαρσοβίας ...

— ...

Προς εξασφάλιση της ομοιόμορφης ερμηνείας της, το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με τον ακόλουθο τρόπο:

1. ο παρόν κανονισμός δεν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου κράτους μέλους που είναι μέρος σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μια τέτοια σύμβαση, ακόμα και αν ο εναγόμενος κατοικεί στο έδαφος κράτους μέλους που δεν είναι μέρος της συγκεκριμένης σύμβασης. Το δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση το άρθρο 26 του παρόντος κανονισμού.
2. αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο κράτους μέλους κατά την άσκηση διεθνούς δικαιοδοσίας του βάσει σύμβασης σχετικής με ειδικό θέμα αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Αν μία σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα και της οποίας μέρη είναι το κράτος μέλος προέλευσης και το κράτος μέλος εκτέλεσης, καθορίζει τις προϋποθέσεις αναγνώρισης και εκτέλεσης αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Σε κάθε περίπτωση είναι δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού που αφορούν τη διαδικασία για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων.

'Αρθρο 64

Ο παρόν κανονισμός δεν θίγει τις συμφωνίες με τις οποίες τα κράτη μέλη δεσμεύτηκαν, πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, δυνάμει του άρθρου 59 της σύμβασης των Βρυξελλών, να μην αναγνωρίζουν απόφαση εκδοθείσα, κυρίως σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος της προαναφερόμενης σύμβασης, κατά εναγομένου που έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε τρίτη χώρα, όταν στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 της σύμβασης αυτής η απόφαση δεν θεμελιώθηκε σε δικαιοδοσία του άρθρου 3, δεύτερο εδάφιο της ίδιας σύμβασης.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

'Άρθρο 65

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις που θα αποβλέπουν στην προσαρμογή του κανονισμού.

'Άρθρο 66

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των νομοθετικών τους διατάξεων τα οποία τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας του που αναφέρονται στο παράρτημα I, είτε τα δικαστήρια ή τις δικαστικές αρχές που αναφέρονται στα παραρτήματα II και III. Η Επιτροπή προσαρμόζει τα οικεία παραρτήματα αναλόγως.

'Άρθρο 67

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κυρίως όσον αφορά τις επιπτώσεις του για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους καταναλωτές το αργότερο πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις που θα αποβλέπουν στην προσαρμογή του κανονισμού.

Αμετάβλητο

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την . . . (έξι μήνες μετά την έγκρισή του).

Αμετάβλητο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Οι εθνικοί κανόνες δικαιοδοσίας που αναφέρονται στο άρθρο 3, δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 4, δεύτερο εδάφιο, είναι οι ακόλουθοι:

Αμετάβλητο

- στο Βέλγιο: το άρθρο 15 του Code civil (Burgerlijk Wetboek) και το άρθρο 638 του Code judiciaire (Gerechtelijk Wetboek),
- στη Γερμανία: το άρθρο 23 της Zivilprozeßordnung,
- στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil,
- στην Ιταλία: τα άρθρα 3 και 4 του νόμου 218 της 31ης Μαΐου 1995,
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil,
- στην Αυστρία: το άρθρο 99 του Jurisdiktionsnorm,
- στις Κάτω Χώρες: το άρθρο 126 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering,
- στην Πορτογαλία: το άρθρο 65 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το άρθρο 65 παράγραφος 2 και το άρθρο 65, στοιχείο A, σημείο γ) του Código de Processo Civil και το άρθρο 11 του Código de Processo de Trabalho,

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

- στη Φινλανδία: oikeudenkäymiskaari/rättengångsbalken, κεφάλαιο 10 ἀρθρο 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη, τρίτη και τέταρτη φράση,
- στη Σουηδία: κεφάλαιο 10 ἀρθρο 3 πρώτο εδάφιο πρώτη φράση του rättegångsbalken.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Τα αρμόδια δικαστήρια, ή αρχές στα οποία υποβάλλονται οι αιτήσεις του ἀρθρου 35 είναι τα ακόλουθα:

- ... Αμετάβλητο
- ...
- ...

Τα αρμόδια δικαστήρια, οι αρχές ή συμβολαιογράφοι στους οποίους υποβάλλονται οι αιτήσεις του ἀρθρου 35 είναι τα ακόλουθα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Τα δικαστήρια των κρατών μελών ενώπιον των οποίων ασκούνται τα ένδικα μέσα του ἀρθρου 39 είναι τα ακόλουθα:

- ...
- ...
- ...

Αμετάβλητο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκούνται δυνάμει του ἀρθρου 40 είναι τα ακόλουθα:

- στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, αναίρεση,
- στη Γερμανία, «Rechtsbeschwerde»,
- στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,
- στην Πορτογαλία, προσφυγή για νομικό ζήτημα,
- στη Φινλανδία, προσφυγή ενώπιον του «korkein oikeus/högsta domstolen»,
- στη Σουηδία, προσφυγή ενώπιον του «Högsta domstolen»,

Αμετάβλητο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Βεβαίωση δυνάμει των άρθρων 51 και 55 του κανονισμού αριθ. . . του Συμβουλίου σχετικά με τις αποφάσεις και τους δικαστικούς συμβιβασμούς

(Ελληνικά, . . .)

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση
 - 2.1. Όνομα
 - 2.2. Διεύθυνση
 - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση/ενέκρινε το δικαστικό συμβιβασμό
 - 3.1. Είδος του δικαστηρίου
 - 3.2. Τόπος του δικαστηρίου
4. Απόφαση/δικαστικός συμβιβασμός
 - 4.1. Ημερομηνία
 - 4.2. Αριθμός αναφοράς
 - 4.3. Διάδικοι
 - 4.3.1. Όνομα(τα) ενάγοντος(ων)
 - 4.3.2. Όνομα(τα) εναγομένου(ων)
 - 4.3.3. Όνομα(τα) τρίτου(ων), εάν υπάρχουν
 - 4.4. Απόφαση εκδοθείσα ερήμην
 - 4.4.1. Ημερομηνία επιδόσεως του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου
 - 4.5. Κείμενο του διατακτικού στο παράρτημα της παρούσας βεβαίωσης
5. Ονόματα των μερών στα οποία χορηγήθηκε δωρεάν δικαστική αρωγή

Η απόφαση/δικαστικός συμβιβασμός είναι εκτελεστή στο κράτος προέλευσης (άρθρα 24 και 55 του κανονισμού) κατά:

'Όνομα:

(Τόπος), ημερομηνία

.....
(Υπογραφή ή/και σφραγίδα)

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Βεβαίωση δυνάμει του άρθρου 54 του κανονισμού αριθ. ... του Συμβουλίου σχετικά με τα δημόσια έγγραφα

(Ελληνικά, ...)

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση
 - 2.1. Όνομα
 - 2.2. Διεύθυνση
 - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Αρχή που εξέδωσε το έγγραφο
 - 3.1. Αρχή που ενέχεται στην έκδοση του δημοσίου εγγράφου (όπου χρειάζεται)
 - 3.1.1. Όνομα και είδος της αρχής
 - 3.1.2. Τόπος της αρχής
 - 3.2. Αρχή που έχει καταχωρήσει το δημόσιο έγγραφο (όπου χρειάζεται)
 - 3.2.1. Τύπος της αρχής
 - 3.2.2. Τόπος της αρχής
4. Δημόσιο έγγραφο
 - 4.1. Ονομασία του εγγράφου
 - 4.2. Ημερομηνία
 - 4.2.1. κατά την οποία εκδόθηκε το έγγραφο
 - 4.2.2. εάν είναι διαφορετική: κατά την οποία καταχωρήθηκε το έγγραφο
 - 4.3. Αριθμός αναφοράς
 - 4.4. Μέρη που μνημονεύονται στο έγγραφο
 - 4.4.1. Όνομα του πιστωτή
 - 4.4.2. Όνομα του οφειλέτη
5. Κείμενο της εκτελεστέας παροχής όπως επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση

Το δημόσιο έγγραφο είναι εκτελεστό κατά του οφειλέτη στο κράτος προέλευσης (άρθρο 54 του κανονισμού)

Όνομα:

(Τόπος), ημερομηνία

.....
(Υπογραφή ή/και σφραγίδα)

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Βεβαίωση δυνάμει του άρθρου 54 του κανονισμού αριθ. ... του Συμβουλίου σχετικά με τα δημόσια έγγραφα

(Ελληνικά, ...)

1. Χώρα προέλευσης
2. Δικαστήριο ή αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση
 - 2.1. Όνομα
 - 2.2. Διεύθυνση
 - 2.3. Τηλ./φαξ/ηλεκτρονική διεύθυνση
3. Συμβολαιογράφος ή αρχή που εξέδωσε το έγγραφο
 - 3.1. Συμβολαιογράφος ή αρχή που ενέχεται στην έκδοση του δημοσίου εγγράφου (όπου χρειάζεται)
 - 3.1.1. Όνομα και είδος της αρχής ή του συμβολαιογράφου
 - 3.1.2. Τόπος της αρχής ή του συμβολαιογράφου
 - 3.2. Συμβολαιογράφος ή αρχή που έχει καταχωρήσει το δημόσιο έγγραφο (όπου χρειάζεται)
 - 3.2.1. Τόπος της αρχής
 - 3.2.2. Τόπος της αρχής ή του συμβολαιογράφου
4. Δημόσιο έγγραφο
 - 4.1. Ονομασία του εγγράφου
 - 4.2. Ημερομηνία
 - 4.2.1. κατά την οποία εκδόθηκε το έγγραφο
 - 4.2.2. εάν είναι διαφορετική: κατά την οποία καταχωρήθηκε το έγγραφο
 - 4.3. Αριθμός αναφοράς
 - 4.4. Μέρη που μνημονεύονται στο έγγραφο
 - 4.4.1. Όνομα του πιστωτή
 - 4.4.2. Όνομα του οφειλέτη
5. Κείμενο της εκτελεστέας παροχής όπως επισυνάπτεται στην παρούσα βεβαίωση

Το δημόσιο έγγραφο είναι εκτελεστό κατά του οφειλέτη στο κράτος προέλευσης (άρθρο 54 του κανονισμού)

'Όνομα:

(Τόπος), ημερομηνία

.....
(Υπογραφή ή/και σφραγίδα)